

opmærksom paa, at Præsterne har en Konfirmandstuegodtgørelse, og han opstillede et Regnestykke over, hvordan det vilde gaa en Præst i 3die Lønningsklasse, der efter dette Forslag skal svare et Boligfradrag paa 100 Kr., hvis han maaske fik en Konfirmandstuegodtgørelse paa 200 Kr. Jeg vil gerne med Hensyn til Konfirmandstuen sige, at for Præstehjemmene paa Landet er det undertiden Konfirmandstuen, som afgør Spørgsmaalet om huslig Hjælp. Der er Hjem, der gerne vilde undvære denne, men de er paa Forhaand betænkelige paa Grund af Præstegaardens Størrelse og det Arbejde, den lægger paa Husmoderen, og naar saa tillige Konfirmandstuen kommer til og kræver Rengøring, blev det ofte det, der afgjorde, at man maatte have huslig Hjælp. Der er jo Grænser for en Husmoders Arbejde, naar hun saa tillige skulde prøve paa at være Præstekone i Sognet. Saa bliver det en reel Udgift, og derfor er Konfirmandstuegodtgørelsen i det væsentlige ogsaa en Erstatning for hafte Embedsudgifter.

Men jeg vil navnlig gerne gøre opmærksom paa, at det er ikke rigtigt, hvis man i denne Sammenhæng vil drage denne Konfirmandstuegodtgørelse og Godtgørelsen for Udgifter til Embedsbøger, Attestblanketter og deslige med ind i Diskussionen. Det, der er Tale om, er dog at se dette Lovforslag i Forhold til den nugældende Lov og i Forhold til det fremsatte Tjenestemandsløvsforslag. Man kunde virkelig, naar man hørte det ærede Medlem Hr. Kammersgaard, tro, at han var af den Mening, at denne Godtgørelse for Konfirmandstuens Renholdelse og Opvarmning var indført af mig paa dette Forslag, som jeg har haft den Ære at fremsætte for det høje Ting. Det er dog ikke saaledes, som naturligvis ogsaa det ærede Medlem Hr. Kammersgaard ved, Med den højtærede Formands Tilladelse læser jeg følgende af det ærede Medlem Hr. Kammersgaards Tale. Der er Tale om den Præst, som sidder i den smukke Præstegaard og kun skal svare et Boligfradrag paa 100 Kr., hvis dette Lovforslag gaar igennem, og det hedder saa: „Vedkommende Præst skal, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, kun betale 100 Kr. i aarlig Leje af disse Herligheder. Det vil sige, det skal han egentlig ikke en Gang, idet Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at Ministeren kan tilstaa ham fra 100 til 600 Kr. om Aaret for Leje, Rengøring, Opvarmning af Lokale til Konfirmandundervisning.“ „Idet Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om . . .“, siger det ærede Medlem; det maatte være nær at slutte, at det altsaa ogsaa er et

af disse camouflerede Løntillæg, som Ministeren har sat ind i Lovforslaget. Det er dog ikke saaledes. En Konfirmandstuegodtgørelse er vedtaget af Rigsdagen og findes i den nugældende Lov. Det, som jeg har tilladt mig at foreslaa, er udelukkende dette for Landsbypræsternes Vedkommende, at deres Boligfradrag sættes ned. Deres Konfirmandstuegodtgørelse og deres Befordringsgodtgørelse for deres Tjenesterejser staar paa en tidligere Lov, idet det er vedtaget i Ændringsloven af 1921 og igen indført i Loven af 1922. Det er altsaa kun vedrørende Boligfradraget, at jeg er skyldig med Hensyn til Forslag om en mulig Lønforbedring, som jeg dog vil have Lov til at sige i Virkeligheden ikke er en egentlig Lønforbedring. Jeg vil meget bestemt nedlægge Indsigelse imod, at Provinspræsterne — hvorved jeg i denne Sammenhæng tænker paa Præsterne udenfor København, baade i Købstad og paa Land — skulde faa en Lønforbedring, hvis de, naar de naaede det højeste Forsørgertillæg, kunde vinde 100 Kr. Det er ikke at udligne Forskellen i Forhold til deres københavnske Kolleger, og det er ikke at give dem Kaar, der svarer til dem, som Rigsdagen skænkede Præsterne i København og paa Frederiksberg; nej, det er ingen *egentlig* Lønforbedring.

Maa jeg have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem Hr. Kammersgaard drog i Tvivl, om Beregningerne, saadan som de fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, vilde holde Stik, saa vil jeg tro, at det nok skal vise sig, at i alt væsentligt er Beregningen rigtig. Der er foretaget en ny Prøve paa Beregningen ovre i Ministeriet — det er naturligvis Ministeriet, der har foretaget denne Udregning —, og man er stadig tilbøjelig til at sige, at dette vil i alt væsentligt vise sig at være det rigtige. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der maaske foreligger en Fejltagelse, der noget kunde forklare, at det ærede Medlem Hr. Kammersgaard troede, at Beregningerne ikke vilde slaa til, naar han siger, at der er 1 400 Præsteembeder i Landet. Der er i Virkeligheden noget mindre, nemlig ca. 1 330 Embeder, men deraf kommer kun ca. 1 130 Embeder i Betragtning i denne Sammenhæng. For Købstadpræsterne gælder, som jeg bemærkede, stadig et Boligfradrag af en Ottendedel af Grundlønnen som for andre Tjenestemænd. Det drejer sig altsaa kun om Præsterne udenfor Købstæderne og endda kun de Præster udenfor Købstæderne, som har Embedsbolig — men det er naturligvis de fleste —, det vil sige ca. 1 130 Embeder, og det skal nok vise sig, at selv om Tallet 325, som er